

Wegwijs in het doolhof van wetgeving en claims

EEHNC: aan welke eisen moeten voeders voldoen?

Om een ingrediënt, voedermiddel of mengvoeder op de markt te mogen brengen, zijn er verschillende wetten en regelingen waar het aan moet voldoen. Tijdens de 11^e EEHNC kwam dit aan bod in een workshop over claims en wetgeving. Daarbij werd niet alleen gekeken naar de EU, maar ook naar het Verenigd Koninkrijk.

Wettelijk gezien worden paarden tot productiedieren gerekend. Paardenvoeding moet daarom aan dezelfde regels voldoen als voeding voor andere productiedieren. In het algemeen geldt dat diegene die het product op de markt brengt de verantwoordelijke partij is. Ook als hij niet de producent is, gebruikt van een agent of als het product buiten EU of het Verenigd Koninkrijk wordt gemaakt. Naast EU- en/of VK-wetgeving moeten fabrikanten eventueel ook rekening houden met paardspecifieke eisen van sportorganisaties zoals FEI en IFHA. Dit betreft bijvoorbeeld dopinggevoelige bestanddelen.

Tijdens de workshop 'Horsefeed and Supplements: Updates on claims and legislation' op het 11^e Equine Health and Nutrition Congress dat onlangs in Gent werd gehouden, gaven Michaela Herzog en Regine Schreiner van Feed and Additives een overzicht van de huidige EU-regels en de verwachte veranderingen. Ruth Bishop van Premier Nutrition vertelde onder meer over de gevolgen van Brexit.

Voedermiddelen en additieven

Herzog vertelt dat toegelaten voedermiddelen in de EU-catalogus 2022/1104 staan. Een hulpmiddel

is het 'EU feed materials register', dat is samengesteld door organisaties uit de sector. Dit register is echter indicatief en heeft geen juridisch bindende status. Herzog raadt aan om dit register ook frequent te controleren op afgewezen kennisgevingen.

"Toegelaten additieven staan op de 'Feed Additives Register' van EG-verordening 1831/2003", gaat ze verder. Een toelating is 10 jaar geldig, waarna de goedkeuring moet worden hernieuwd. "Controleer het register nauwkeurig op mogelijke vervaldata, omdat toelatingen soms geheel of gedeeltelijk verlopen", waarschuwt de deskundige. "Let er bovendien op dat het additief is toegelaten voor het doel(dier) waar je het voor op de markt wil brengen. Verder is het van belang om na te gaan of het ingrediënt niet onder de regels van veterinaire medische producten - VMP - vallen".

Innovation killer

"Wanneer een additief niet in het register staat, kan een aanvraag ter goedkeuring worden ingediend bij de EFSA", vervolgt Herzog. "Dit is een tijdrovend proces en duurt realistisch gezien 3 tot 5 jaar vanaf het begin van de studies tot aan goedkeuring. Sommige goedkeuringen zijn 'houderspecifiek', zoals zoötechnische additieven.

Andere categorieën zijn niet houderspecifiek. Goedkeuringen gelden altijd binnen het doeldier en voedingsaanwijzingen."

Met de ingang van de transparantieverordening 2019/1381 per 27 maart 2021, is de procedure voor goedkeuring omslachtiger geworden.

Nieuw is dat het technisch dossier digitaal moet worden ingediend via het ESFC-platvorm en alle subbestanddelen als een aparte pdf moeten worden geüpload. Herzog raadt aan om eerst de Q&A en de tutorials van EFSA en EU te volgen. Verder wijst ze erop dat sinds 27 maart 2021 alle benodigde studies van tevoren aangemeld moeten worden. "Het kost nu 2 tot 2,5 keer meer tijd en is een echte innovation killer", vult Schreiner aan.

De toelatingsprocedure in het VK verloopt via de FSA en gaat op een vergelijkbare manier. Volgens Alana Harvey-White van Cargill, is de manier van indienen in het VK echter wel makkelijker dan in de EU. "Er moet evenveel informatie worden aangeleverd, maar het fysieke proces van indienen is eenvoudiger."

Desondanks duurt de procedure in het VK momenteel lang. Doordat er veel aanvragen werden ingediend toen het VK de EU verliet, is er een achterstand in behandeling van dossiers.

Met de ingang van de transparantieverordening 2019/1381 per 27 maart 2021, is de procedure voor goedkeuring van additieven voor paarden en andere productiedieren omslachtiger geworden.

Dieetvoeders

Herzog gaat verder met een derde groep, de 'Diervoeders met een bijzonder voedingsdoel', hier voor het gemak dieetvoeders genoemd. Deze moeten voldoen aan de eisen zoals die beschreven staan in het register van EG Verordening 2020/354. "Ten opzichte van de oude regeling is de categorie van 'nutritioneel herstel, convalescentie' verdwenen. Ook de categorie 'vermindering van stress-

'Het kost nu twee tot tweënhalf keer meer tijd en is een echte innovation killer'

reacties' staat niet meer op de lijst en een nieuwe aanvraag is net afgewezen."

Een toelating van klassen van dieetvoeders is generiek, dat wil zeggen: vrij te gebruiken door alle partijen. Dit kan nadelig zijn voor nieuwe toelatingsen omdat één bedrijf alle kosten maakt en andere bedrijven er ook van profiteren. Een optie zou zijn om nieuwe aanvragen samen met andere bedrijven te doen. Uit de discussie blijkt echter dat samenwerken niet altijd makkelijk is,

doordat verschillende producenten mikken op verschillende doelgroepen en/of doseringen.

Brexit

"Bij het verlaten van de EU, heeft het VK de EU-wetgeving met betrekking tot diervoeders overgenomen", vertelt Bishop. Dit is de zogenaamde retained EU law¹. "Alle veranderingen die de EU na die datum heeft doorgevoerd, worden niet automatisch meegenomen en vanaf dan verschillen deze regels voor het VK dus van die voor de EU." Dit geldt op dit moment voor de voeder-middelen-catalogus EU 2022/1104, het additieven-register behorend bij EC 1831/2003, de ongewenste stoffen-regeling en de verordening 'Diervoeders met een bijzonder voedingsdoel' (beiden EU 2020/354).

Claims

Bishop vervolgt haar verhaal met aandachtspunten voor claims. Claims moeten onderbouwd zijn en medische claims zijn niet toegestaan. Onderbouwing kan bijvoorbeeld een wetenschappelijke studie zijn, een marketing trial of de lijst met ingrediënten. Claims kunnen gaan over de samenstelling, zoals 'bevat glucosamine', maar ook over de functie, zoals 'geschikt voor paarden

die risico lopen op hoefbevangenheid'. Dit laatste is een claim die specifiek geldt voor het VK. "Claims mogen niet misleidend zijn", aldus Bishop. "Zo mag je niet zeggen dat een voedermiddel vrij is van een bepaalde stof als die stof er van nature sowieso niet in voorkomt." Ze geeft verder nog een waarschuwing mee voor de marketingafdeling. "Het is makkelijk om de grens naar medicinaal over te gaan door maar een paar woorden toe te voegen. Je kunt bijvoorbeeld wel zeggen 'neutraliseert vrije radicalen', maar niet 'neutraliseert vrije radicalen die celschade veroorzaken'".

Peter Bollen van Cavalor wijst erop dat er in België een indicatieve lijst bestaat 'van beweringen die niet worden beschouwd als een beschrijving van therapeutische of profylactische eigenschappen'² "Andere EU-landen accepteren dit meestal als je naar de Belgische autoriteit verwijst." Ook het VK kent een dergelijke lijst, beheerd door de British Equestrian Trade Association (BETA).

Toekomst

Aan het einde van de workshop werpt Schreiner nog een blik op de toekomst, met uitleg over REFIT. Dit is een programma van de EU om regelgeving te vereenvoudigen. Voor additieven (1831/2003) was de definitieve versie gepland voor 2022, maar dit is vertraagd. Aandachtspunten zijn onder andere het toelatingsproces dat te lang is en gebrek aan flexibiliteit in toelating, waardoor er een tekort is aan bepaalde additieven. "Dit komt onder meer doordat een toelating van tien jaar te kort is en er zeer veel studies worden vereist voor het aantonen van de werkzaamheid", stelt Schreiner. Ook de niet-houder-specifieke toelating wordt gezien als een probleem. Naast het REFIT-programma worden er in juni 2024 nieuwe richtlijnen van de EFSA verwacht over genetisch gemodificeerde micro-organismen, veiligheid van gebruikers en de werkzaamheid van additieven. ■

¹ Op dit moment is er wetgeving onderweg die het mogelijk maakt om deze REUL te vervangen, de Retained EU Law (Revocation and Reform) Bill 2022-23.

² https://www.fagg-afmps.be/nl/DIERGENEESKUNDIG_gebruik/bijzondere-producten/grijze_zone